

no. 1000 Warszawa
Egzemplarz obowiązkowy

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

N° 9

Warszawa, dnia 30 listopada 1924 roku

Rok V

117.

K. 111-c. 9925.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE UDZIELANIA WIZ DZIENNIKARZOM PAŃSTW BAŁTYCKICH.

Niniejszem zarządzam udzielanie przez Urzędy Konsularne R.P. wiz bezpłatnych dziennikarzom estońskim, fińskim i łotewskim, którzy wykażą się poleceniem Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Estonji, Finlandji, względnie Łotwy.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dn. 6/XI 1924 r.

(—) *Al. Skrzyński*

118.

O. I. Org. 16054.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PODPISYWANIA PISM I DEPEZ ZWYKŁYCH, DOTYCZĄCYCH
WJAZDU CUDZOZIEMCÓW DO POLSKI.

Niniejszem zawiadamiam, że do podpisywania zezwoleń na wjazd do Polski cudzoziemców upoważnieni są przezemnie jedynie p.p. Wacław Babiński — Dyrektor Departamentu Konsularnego, Leon Malhomme — Naczelnik Wydziału KIII, oraz p. Józef Gorzechowski (w zastępstwie p. W. Babińskiego) i Wacław Łęcki (w zastępstwie p. Malhomme).

Wszelkie poprzednio wydane w danym zakresie zarządzenia zostają jednocześnie unieważnione.

W sprawie podpisywania depez szyfrowych. obowiązuje Rozporządzenie G. M. 356/24 z d. 26/VII r.b., oraz Rozporządzenie OI/Org. 16052/t/24 z d. 10/XI r.b.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dn. 10/XI 1924 r.

(—) *Al. Skrzyński*

119.

O. III. K. 35703.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZAMKNIĘCIA KSIĘGI „DZIENNIK - GŁÓWNA“
NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1924 ROKU.

Ponieważ w dniu 31 grudnia każdego roku kończy się okres budżetowy, ustalony w preliminarzu budżetowym Rzeczypospolitej Polskiej, przeto każdy Urząd winien w dniu tym skutecznie zamknąć swoich ksiąg rachunkowych.

Zamknięcie to należy skutecznie w poniższy sposób:

1. Rachunek kasy zamyka się przez wyprowadzenie różnicy pomiędzy sumami kolumn „Winien“ i „Ma“. Różnica ta bezwarunkowo powinna ściśle odpowiadać sumie gotówki znajdującej się w danej chwili w kasie Urzędu, co powinno być protokólnie stwierdzone przez Kierownika Urzędu i kasjera, przyczem należy wyspecyfikować zawartość kasy, wymieniając w protokole ilość poszczególnych walorów.

2. Rachunek Banku zamyka się analogicznie z tem, że jako stwierdzenie faktycznego salda służy wyciąg rachunku z banku, sporządzony na dzień 31 grudnia.

3. Rachunki pozycji budżetowych zamyka się oszczędnościami, względnie przekroczeniami budżetowymi. Zarówno oszczędności, jak i ewentualne przekroczenia, winny być w dniu 31 grudnia przeniesione na rachunek „Dochody Skarbu Państwa“.

Tutaj zastrzega się, że wszelkie przekroczenia pozycji budżetowych, jakieby się ewentualnie okazały przy zamknięciu rocznych rachunków, aż do chwili ich ulegalizowania przez M. S. Z., Ministerstwo Skarbu i Najwyższą Izbę Kontroli, obciążają Kierownika Urzędu.

W razie skonstatowania przy zamknięciu przekroczeń na poszczególnych pozycjach budżetowych, Urząd winien niezwłocznie, a najpóźniej do dnia 10 stycznia następnego roku wysłać do M. S. Z. (Oddz. Budżetowy) osobny wniosek, należycie umotywowany, o pokrycie wykazanych przekroczeń, bądź oszczędnościami innych pozycji budżetu Urzędu, bądź też w drodze przyznania specjalnego dodatkowego kredytu.

M. S. Z. zaznacza, że wniosków, które wpłyną do M. S. Z. po dniu 1 lutego, ze względów formalnych nie będzie mogło załatwić, również zaznacza się, że wnioski o dodatkowe kredyty będą mogły być rozpatrywane jedynie w drodze wyjątku i w uwzględnieniu wyjątkowo ważkich motywów.

4. Rachunek M. S. Z. zamyka się analogicznie jak r/k kasy, przyczem ewentualna różnica pomiędzy rubrykami „Winien“ i „Ma“ powinna wskazać o jaką sumę M. S. Z. więcej lub mniej nadesłało dotacji budżetowej.

towej w stosunku do preliminowanej dla Urzędu rocznej kwoty. Ewentualne saldo tego rachunku przenosi się w dniu zamknięcia na r/k „Dochody Skarbu Państwa“.

5. Rachunek „Dochody Skarbu Państwa“, oraz rachunek „Różne sumy pozabudżetowe“ zamyka się normalnie przez wyprowadzenie sald, które przenosi się na następny okres budżetowy.

W ten sposób w dniu 1 stycznia następnego roku rozpoczyna się księgę „Dziennik - Główna“ przez przeniesienie sald tylko na rachunkach: kasy, Banku (Pocztowej Kasy Oszczędności), Dochodów Skarbu Państwa i Różne sumy pozabudżetowe (o ile dotacja budżetowa za styczeń r. n. już nadeszła i została uprzednio zaksięgowaną na r/k M. S. Z., to sumę tę również przenosi się na „Ma“ r/ku M. S. Z. nowego okresu).

Żadne salda na rachunkach pozycji budżetowych w dniu 1-go stycznia r. n. figurować nie mogą.

Następny zapis po przeniesieniu sald z okresu ubiegłego winien być „przepisanie budżetu za styczeń na poszczególne pozycje budżetowe“ przyczem odnośne kwoty zapisuje się na „Ma“ poszczególnych pozycji a ogólną kwotę dotacji na „Winien“ rachunku M. S. Z.

W związku z powyższymi przepisami do sprawozdań kasowych za miesiąc grudzień należy dołączyć:

- a) protokół skontrum kasowego z dn. 31 grudnia,
- b) wyciąg z rachunku banku, sporządzony na dz. 31 grudnia,
- c) wykaz personelu tak etatowego, jak i kontraktowego, według stanu z dnia 1 stycznia z podaniem przy każdym nazwisku daty i liczby pisma nominacyjnego, względnie kontraktu,
- d) zestawienia oszczędności, względnie przekroczeń pozycji budżetowych, sporządzonego na dzień 31 grudnia,
- e) zestawienia obejmującego poszczególne składniki salda rachunku „Różne sumy pozabudżetowe“, przeniesionego w dniu 31 grudnia,
- f) spis inwentarza Urzędu, sporządzony na dzień 31 grudnia (o ile spis taki był przesłany już w roku bieżącym, to należy nadesłać jedynie spis uzupełniający, uwzględniający zmiany zaszłe podczas danego okresu budżetowego).

Sprawozdanie za miesiąc grudzień 1924 r. powinno być wysyłane przez Urząd najpóźniej do dnia 15 stycznia 1925 roku.

Ścisłe przestrzeganie powyższych przepisów poleca się Kierownikom podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 18/XI 1924 r.

120.

D. D. P. 198.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE NOWYCH ROZPORZĄDZEŃ CELNYCH I REGLAMENTACJI
PRZYWOZU I WYWOZU.

Zgodnie z wnioskiem Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca niniejszem uwagę wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów zagranicznych, że w dniu 29 września 1924 r. weszła w życie ustawa o uregulowaniu stosunków celnych z dnia 31 lipca r. b. ogłoszona w Dz. U. R. P. № 80 poz. 777 z dn. 15 września r. b.

Z dniem wejścia w życie powyższej ustawy straciły moc obowiązującą: ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79 poz. 527), oraz wszystkie rozporządzenia wydane na jej podstawie, i art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami, oraz postawienie Ministerstwa Apropowizacji w stan likwidacji (Dz. U. R. P. № 63 poz. 389).

W szczególności na podstawie art. 11 nowej ustawy został zlikwidowany Główny Urząd Przywozu i Wywozu i reglamentacja towarowa przeszła do Wydziału Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W Dzienniku Ustaw № 81 z dnia 19 września r. b. poz. 783 ogłoszono listę towarów, zakazanych do przywozu i wywozu.

Co się tyczy przywozu to poprzednia lista, ogłoszona w „Monitorze Polskim“ № 42 z dnia 24/II 22 r. została bez zmiany. Z listy tej skreślony jest jedynie cukier, którego przywóz jest dozwolony („Monitor Polski“ № 113 z r. 1922). Ponadto wyłączono z listy „cygara i papierosy“, ponieważ przywóz do kraju towarów monopolowych wogóle jest zabroniony.

Pozwolenia na przywóz w drodze wyjątku towarów zakazanych wydaje zgodnie z art. 7 p. h. nowej ustawy Wydział Obrotu Towarowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W związku z tem zwraca się uwagę na szczegółową instrukcję zamieszczoną w № 39 tyg. „Przemysł i Handel“, organu M. P. i H.

Co się tyczy wywozu, to na liście towarów do wywozu zabronionych są tylko dwa artykuły, a mianowicie:

1. Ropa naftowa (zakaz bezwzględny).
2. Jaja — do dnia 1 grudnia 1924 r.

Co do jaj podział kontygentu do dnia 1 grudnia jest już uskutecz-niony; nowe podania nie są przyjmowane. O 1 grudnia r. b. wywóz jaj odbywać się będzie bez żadnych formalności ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Jak wynika z powyższego z dniem 29 września r. b. wywóz towarów z Polski jest w zasadzie dozwolony bez formalności wywozowych, załatwianych dotąd przez Gł. Urz. Przywozu i Wywozu z następującymi zastrzeżeniami, że:

1. O ile towar jest zabroniony do wywozu, to wywóz jego jest dopuszczalny jedynie na mocy specjalnego zezwolenia w drodze wyjątku, zgodnie z art. 7 p. h. nowej ustawy.

2. Uiszczona jest opłata cła wywozowego o ile dany towar jest tem cłem obłożony. Listy towarów, dla których ustanowiono cło wywozowe są podane w Dz. Ust. R. P. № 83 z dnia 26/IX r. b. poz. 786, oraz № 87 z dn. 7/X r. b. poz. 832;

3. Uzyskane jest zaświadczenie walutowe. Zaświadczenia walutowe są dwojakie: a) na drzewo nieobrobione, jaja, żyto, pszenicę, owies, jęczmień i trzodę chlewną zaświadczenia walutowe wydaje tylko Bank Polski i jego Oddziały po otrzymaniu deklaracji eksportera, iż waluta eksportowa (obce waluty) będzie przekazana Bankowi Polskiemu za walutę polską po kursie dnia w ilości, ustalonej perjodycznie przez Ministra Skarbu dla jednostki miary lub wagi każdego z wymienionych wyżej artykułów (Dz. U. R. P. № 84 poz. 809 z dnia 29 września 1924 r.) b) na wszystkie inne towary zaświadczenia walutowe mogą być wydawane nietylko przez Bank Polski, ale przez Banki Dewizowe. Zaświadczenia te są wydawane za złożeniem deklaracji eksportera o inkasie waluty obcej (Dz. U. R. P. № 29 poz. 290 roz. 4 z dn. 29 marca 1924 r.).

Zaświadczenia ad a) wchodzi w życie dopiero 29 października 1924 r. Do tego czasu wszystkie towary eksportowe musiały być zaopatrywane tylko w zaświadczenia o inkasie (p. wyżej ad b).

Rozporządzenia dotyczące reglamentacji przywozu, oraz o stosunkach celnych są zawarte w numerach *Dzien. Ust.* №№ 54, 59, 80, 81, 83 i 87.

Za Ministra

(—) *Morawski*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 11/XI 1924 r.

121.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE NADEŚLANIA DOKUMENTÓW STWIERDZAJĄCYCH STAN RODZINNY.

W czasie obowiązywania ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. 65 poz. 429) wymierzanie dodatku drożyznianego, przyznanego tą ustawą (art. 5) odbywało się na podstawie deklaracji o stanie rodzinnym, wypełnionej przez urzędnika, a potwierdzonej przez bezpośredniego jego przełożonego (art. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5/VIII 1920 r. D. U. R. P. № 77 poz. 521 załącznik 5).

Po wejściu w życie ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. R. P. № 116 poz. 924),—Ministerstwo Spraw Zagranicznych przy pierwszym obliczaniu upo-

sażeń w myśl nowej ustawy wymierzyło urzędnikom swoim przewidziany w art. 4 ustawy z dnia 9/X 1923 r. dodatek ekonomiczny na podstawie posiadanych deklaracji do wymiaru dodatku drożyznianego, a następnie, celem uzupełnienia akt personalnych, rozesłało wezwania do urzędników, aby nadesłali Wydziałowi Osobowemu brakujące dowody, stwierdzające między innymi i ich stan rodzinny, a zwłaszcza prawa tychże urzędników do pobierania dodatku ekonomicznego.

Ponieważ dotąd nie wszyscy jeszcze urzędnicy i funkcjonariusze M. S. Z. nadesłali Wydziałowi Osobowo-Organizacyjnemu wspomniane dokumenty i z uwagi na to, że każdy wydatek ze Skarbu Państwa musi być poparty odpowiednim dowodem — zawiadamiam, iż wszystkim tym urzędnikom i funkcjonariuszom Centrali M. S. Z., którzy najpóźniej do dnia 20 grudnia r. b. nie złożoną w Wydziale Osobowo-Organizacyjnym dowodów (metryk ślubu, metryk urodzenia dzieci, aktów separacyjnych i t. p.), stwierdzających ich stan rodzinny, względnie nie udowodnią aktami stanu cywilnego, na ilu członków rodziny mają prawo otrzymywać dodatek ekonomiczny—zostanie z dn. 1 stycznia 1925 r. wstrzymana wypłata tego dodatku.

Przy tej sposobności nadmieniam się, że do rodziny w rozumieniu ustawy z dnia 9/X 1923 r. Dz. Ust. R. P. № 116 poz. 924 należą:

- a) żona, wyjąwszy wypadki, gdy pobiera uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji państwowej, albo gdy jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji.
- b) mąż zupełnie niezdolny do zarobkowania.
- c) dzieci ślubne i uprawnione, tudzież pasierby — do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych, lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych, albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia lat 24.

Dzieci i pasierbów, które weszły w związki małżeńskie, albo które same się utrzymują lub posiadają własne zaopatrzenie, nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku ekonomicznego.

W razie, gdy na mężu ciąży obowiązek alimentowania żony, suma dodatku ekonomicznego na żonę nie może przewyższać sumy alimentacji.

Stosownie więc do brzmienia punktu a) należy do metryki ślubu dołączyć własnoręczne oświadczenie, że żona nie pobiera żadnego uposażenia, ani zaopatrzenia ze Skarbu Państwa, do punktu b) świadectwo lekarskie, że mąż jest zupełnie niezdolny do zarobkowania, do punktu c) świadectwo lekarskie o ile chodzi o dzieci niemogące zarabiać na swoje utrzymanie z powodu ułomności fizycznych i umysłowych lub nieuleczalnej choroby, a świadectwo odpowiedniej szkoły o ile dzieci ślubne i uprawnione tudzież pasierby kształcą się po 18 roku życia.

Prócz tego ci urzędnicy, którym wymierzono od dnia 1 października 1923 r. dodatek ekonomiczny na podstawie deklaracji do dodatku drożyznianego na większą liczbę członków, niż ich mają obecnie, up. wskutek

śmierci któregokolwiek z członków rodziny wymienionych w punktach a), b) i c), rozwodu, rozdziału od stołu i łoża bez prawa alimentacji żony itp. winny przedstawić Ministerstwu (Wydziałowi Osobowo - Organizacyjnemu) odpowiedni dokument urzędowy, np. metrykę śmierci, akt rozwodowy, separacyjny i t. p. celem ustalenia, od kiedy danemu urzędnikowi nie przysługuje już prawo do dodatku ekonomicznego, względnie drożyznianego, a tem samem i potrącenia mu sum niesłusznie wypłaconych.

To samo postanowienie obowiązuje również na przyszłość wszystkich tych urzędników, którzy w podobny sposób utracą prawo do pobierania dodatku ekonomicznego.

Metryki ślubu, urodzenia i śmierci mogą być składane na druczkach, opisy zaś aktów rozwodowych i separacyjnych muszą być pełne i rejentalne zalegalizowane, lub przez Wydział K/I.

W stosunku do urzędników i funkcjonariuszy M.S.Z., pełniących służbę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, okólnik niniejszy zmienia się o tyle, że dokumenty stwierdzające stan rodzinny urzędnika winny być nadesłane Ministerstwu do końca lutego 1925 r., odpisy zaś aktów rozwodowych i separacyjnych mogą być legalizowane przez Poselstwa i Konsulaty R. P.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 19/XI 1924 r.

122.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZAOPATRYWANIA PASZPORTÓW WŁOSKICH I ANGIELSKICH
W WIZY DYPLOMATYCZNE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że w myśl porozumienia z Poselstwem Włoskiem w Warszawie należy od 1 listopada 1924 r. zaopatrywać dyplomatyczne paszporty włoskie w wizę dyplomatyczną ważną przez cały czas trwania paszportu dyplomatycznego na wielokrotne wjazdy do Polski.

W myśl porozumienia z Poselstwem Angielskiem w Warszawie także postępowanie stosować należy do paszportów angielskich wszystkich tych osób, które mają prawo do paszportów dyplomatycznych (na które jednakże niema w Anglii specjalnych blankietów), a więc dla osób zatrudnionych w dyplomacji, kurjerów dyplomatycznych i t. d.

Też same przywileje przysługiwać będą na zasadzie wzajemności polskim paszportom dyplomatycznym.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 19/XI 1924 r.

123.

O. I. Org. 16086.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE PROTOKÓŁÓW ZDAWCZO-ODBIORCZYCH.

Podaję niniejszem do wiadomości co następuje:

1. Protokóły zdawczo-odbiorcze, nadsyłane przez podległe M. S. Z. Urzędy zgodnie z okólnikiem All. 498 z dnia 17/VII 1924 r. (Dzien. Urz. M. S. Z. № 6 z 1924 r. poz. 88)—winny być kierowane przez Kancelarję Główną wraz z odpisami — do Oddziału Organizacyjnego (O. I. Org.).

2. Oddział Organizacyjny zatrzymuje oryginały protokółów zdawczo-odbiorczych i przesyła je w razie potrzeby do wglądu innym wydziałom M. S. Z.; odpisy zaś protokółów kieruje do Oddziału Kontroli Urzędów Zagranicznych (O. III. K.), który po wykorzystaniu przechowuje je w aktach Oddziału O. III. K.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 18/XI 1924 r.

124.

O. I. Org. 16065.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU HONOROWEGO W AMSTERDAMIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, iż z dniem 28 października r. b. rozpoczął funkcjonować utworzony na zasadzie aktu ustanawiającego All. 567 z dn. 17/VII r. b. (Dz. Urz. M.S.Z. № 6 z 1924 r. poz. 87) Konsulat Honorowy w Amsterdamie. Biura Konsulatu mieszczą się przy ul. Heerengracht 495.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 18/XI 1924 r.

125.

O. I. Org. 16082.

S P R O S T O W A N I E

Podane błędnie w „Ruchu Służbowym“ (Dzien. Urzęd. M. S. Z. № 22 z 1922 r. poz. 182) w rubryce „mianowani“ zawiadomienie:

„Stabryła Izidor urzędnik kontraktowy — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Wiedniu z dn. 1/VIII 1922“— winno mieć brzmienie następujące:

„Stabryła Izidor pomocnik referenta w Ekspozyturze Wiedeńskiej Głównego Urzędu Likwidacyjnego, przydzielony do Poselstwa R. P. w Wiedniu — Naczelnikiem kancelarji w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Wiedniu z dn. 1/VIII 1922“.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-BIBLIOTECZNY M. S. Z. TEL. 313-87

TREŚĆ: 117. Okólnik w sprawie udzielania wiz dziennikarzom państw bałtyckich. 118. Okólnik w sprawie podpisywania pism i depezb zwykłych, dotyczących wjazdu cudzoziemców do Polski. 119. Okólnik w sprawie zamknięcia księgi „Dziennik-Główna“ na dzień 31 grudnia 1924 roku. 120. Okólnik w sprawie nowych Rozporządzeń celnych i reglamentacji przywozu i wywozu. 121. Okólnik w sprawie nadesłania dokumentów stwierdzających stan rodzinny. 122. Okólnik w sprawie zaopatrywania paszportów włoskich i angielskich w wizy dyplomatyczne. 123. Komunikat w sprawie protokółów zdawczo-odbiorczych. 124. Komunikat w sprawie adresu Konsulatu Honorowego w Amsterdamie. 125. Sprostowanie. — Dodatek do N° 9 Dziennika Urzędowego M, S. Z.: Ogólny ostateczny Protokół przebiegu granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad — z drugiej

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DODATEK DO № 9 DZIENNIKA URZĘDOWEGO
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

OGÓLNY OSTATECZNY PROTOKUŁ

PRZEBIEGU GRANICY PAŃSTWOWEJ MIĘDZY RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ
(R. P.) Z JEDNEJ STRONY, A ZWIĄZKIEM SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RAD (Z. S. R. R.) — Z DRUGIEJ.

W myśl art. II Ryskiego Traktatu Pokojowego i uchwał Mieszanej Komisji Granicznej z 1.1. 1921, 1922, 1924 (protokoły posiedzeń plenarnych №№ 8, 14, 21, 26, 30, 33, 39, 40, 47, 54, 62 i 64)

granica państwowa między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad przebiega w sposób następujący:

RZEKĄ DŹWINĄ OD RZECZKI ROSICA
(granica państwowa między Z. S. R. R. a Łotwą)

DO PUNKTU O $1\frac{3}{4}$ KLM. NA WSCHÓD OD W. MAZURYNO (PAZURYNO)
 $1\frac{3}{4}$ KLM. NA ZACHÓD OD W. URBANOWO NA PRZESTRZENI 66 KLM.
(słupy graniczne od № 0 do № 77).

Gran. państw. rz. Dźwiną biegnie naogół w kierunku połudn. wsch. środkiem nurtu od punktu na tym nurcie, leżącego na wprost ujścia rzeczki Rosica, do punktu na nurcie, leżącego o $1\frac{3}{4}$ klm. na wschód od w. Mazuryno i o $1\frac{3}{4}$ klm. na zachód od w. Urbanowo, pozostawiając:

po stronie R. P.: 1) wyspę „Chrober“, leżącą na półn. wsch. od wsi Skrydłowszczyzna i na połudn. - wschód od wsi Chorabrewo (między sł. №№ 43 — 44); 2) wyspę „Esmonty“, leżącą na wschód od folwarku Werki i na połudn. - zachód od wsi Pohost (między sł. №№ 51—52); przy niskim stanie wody wyspa ta łączy się z lądem; 3) wyspę Dżisnieńską, leżącą na wschód od m. Dżisna i na połudn. od słob. Dżisna Mikołajewska, naprzeciwko ujścia rz. Dżisnieńki (między sł. №№ 68—69);

po stronie Z. S. R. R.: 1) wyspę „Łopacin“, leżącą na półn. wsch. od m. Leonpol i na połudn. od dw. Nowinki (między sł. №№ 14—15); 2) wyspę „Kij“, leżącą na półn. wsch. od w. Dryhucze i na półn. zach. od folw. Potrebowo (między sł. №№ 45—46); 3) wyspę „Wól“, leżącą na

wschód od dw. Rużmonty i na połudn. zach. od w. Dadeki (między sł. №№ 55—56); 4) dwie wyspy, leżące na półn. od m. Dzisny i na połudn. zach. od w. Nurowo (między sł. №№ 65—66); 5) wyspę, leżącą na półn. od w. Mazuryno i na półn. zach. od folw. Bardziłowo (między sł. №№ 73—74).

Przynależność wysp niestałych, powstających w zależności od stanu wody, określa bieg nurtu.

OD RZ. DŹWINY DO W. DROZDY, NA PRZESTRZENI OKOŁO 29½ KLM.

(słupy graniczne od № 77 do № 163).

Gran. państw. od rz. Dźwiny do jez. Łuniczne biegnie naogół w kierunku południowym i dokonywuje szeregu niewielkich załamania, przechodząc środkiem jez. Łuniczne (na przestrzeni 1 klm.) i o 1 klm. na południe od tego jeziora granica skręca 2 klm. na zachód, następnie idzie 2 klm. na południe i później 2 klm. na wschód (przy w. Bobyczewo i w. Soroki), potem biegnie znowu na południe i, nie dochodząc o 1 klm. do w. Drozdy, skręca na wschód.

Na całym tym odcinku gran. państw. pokrywa się z granicą był. Witebskiej i Wileńskiej gub. z niewielkimi zmianami celem sprostowania w rejonie w. Sławce, przyczem przechodzi między gruntami przylegających do niej osiedli, które pozostają:

po stronie R. P.: w. Mazuryno (Pazuryno), w. Czerepy, w. Łozówka, w. Kopciowo, folw. Prosiółkowicze, folw. Lispole, chut. i w. Ankudy, folw. Kozłówka, w. Berezówka, folw. Kniażyn, w. Michalewo, w. Siergiejczyki, w. Swirki, w. Podozierce, w. Kożemiaczyno, w. Porczyńszczyzna, w. Bobyczewo i w. Drozdy;

po stronie Z. S. R. R.: w. Urbanowo, w. Zapole, folw. Myślakowo, folw. Aleksandrowo, w. Samulino, chut. Łuzkowo, w. Szarypino, w. Podmosze, w. Sławce, w. Turczynno, folw. Biedryca, w. Biedryca, w. Słoboda, w. Łokary, folw. Halkowszczyzna, w. Hryckowszczyzna, w. Zaprzecze, w. Popówka, w. Korotkowicze, w. Woronki, folw. Soroki, i w. Pietuchowo.

OD W. DROZDY DO W. HUSAKI NA PRZESTRZENI 16 KLM.

(słupy graniczne od № 163 do № 196).

Od punktu o 1 klm. na półn. od w. Drozdy granica przechodzi na wschód na przestrzeni 4¼ klm. do przecięcia z torem kolejowym Wilejka-Połock około 1 kl. na półn. wsch. od st. kol. Zahacie i około 300 mtr. na południe od m. Orzechowno (sł. № 170), biegnąc granicą gruntów przylegających osiedli i pozostawiając:

po stronie R. P.: folw. Starzynki, folw. Łomasze, w. Łomasze, folw. Janowo, folw. Jurkowo i folw. Spasibionki;

po stronie Z. S. R. R.: w. Konowalczyki, w. Lilki, w. Głuszkiewicz i m. Orzechowno.

Od toru kol. Wilejka-Połock przy st. Zahacie (przy m. Orzechowno) granica z niewielkimi załamaniem biegnie na południe przez przecięcia dróg o ½ klm. na wsch. od folw. Zahacie, skąd biegnie do punktu, leżącego o ¾ klm. na zachód od w. Krukowo (sł. № 185), przechodząc częś-

ciowo gruntami przylegających osiedli i następnie biegnie była granicą gub. Witebskiej i Wileńskiej, wyprostowując ją przy f. Kaczany i pozostawiając:

po stronie R. P.: f. Spasibionki, w. Hatowszczyzna, st. kol. Zahacie, f. Zahacie, zaśc. Kościukowo, w. i f. Stelmachowo, w. Weretejki, w. i f. Kaczany, f. Kołodnia, f. Rożnowszczyzna Witebska i Wileńska;

po stronie Z. S. R. R.: f. Horów, w. Klukowszczyzna, w. Grzyby, w. Bobryki (część niezamieszkała na chutorach w kierunku na st. kol. Zahacie), wodociąg z jez. Ostrowno do st. Zahacie, w. Zahacie, w. Krukowo, w. Podsadniki, w. Głoty, f. Uhły i w. Husaki.

OD W. HUSAKI DO JEZ. BIAŁE NA PRZESTRZENI 21½ KLM.

(słupy graniczne od № 196 do № 254).

Od w. Husaki granica zwraca się pod ostrym kątem na zachód i biegnie 2 klm. rzeczką Bystrzycą (sł. № 199), następnie zwraca się na południe i, biegnąc naogół w kierunku południowym granicami b. Witebskiej i Wileńskiej gub. i gruntów przylegających osiedli, przecina: część zach. jez. Iwaniec (¼ klm.), jez. Korowajno (1¼ klm.), wschodnią część jez. Suponiec (1¼ klm.) i zachodnią część jez. Białe (1 klm.) i pozostawia:

po stronie R. P.: w. Telesze, w. Zapole, w. Jałówka, w. Bojary, w. Horodek, w. Swisto, w. Kanury, w. Osinówka, w. Zaulek, w. Szpakowszczyzna, w. Jorwirok (Janopol), w. Skrobotuny, w. Hrazi, w. Zaiwiś, w. Prudek i f. Dąbrowa;

po stronie Z. S. R. R.: f. Uhły zachodnie, w. Borowe, w. Pietrona, dw. Korowajno, w. Zamosze, w. Lisiczyno, w. Kraśnica, w. Prudy i w. Biała.

OD JEZ. BIAŁE DO W. W. CZERNICA, NA PRZESTRZENI 27½ KLM.

(słupy graniczne od № 254 do № 282).

Od jez. Białe granica biegnie na przestrzeni ¾ klm. na południe, później idzie 4 klm. w kierunku połudn. zach. przez półn. część urocz. Cytowizna, dalej zawraca naogół w kierunku połudn. do górnego biegu rz. Czernica, na którą przechodzi o 1 klm. na wschód od f. Hornowo (sł. № 270), o 1 klm. na południe od w. Krownica, przebiegając pierwsze 6 klm. zachodnią częścią urocz. Cytowizna, przyczem pozostają:

po stronie R. P.: f. Dąbrowa, w. i f. Lipowo, w. Dębówka, w. Krownica i f. Hornowo;

po stronie Z. S. R. R.: w. Kożany, większa część urocz. Cytowizna, w. Sosnowiec, w. Wyłaźnica, w. Starosiele i chut. Zamchowo.

Od wyjścia do górnego biegu rz. Czernica granica przebiega środkiem tej rzeki w kierunku połudn. zach. na przestrzeni 12½ klm. do w. W. Czernica, przyczem o 3 klm. na północ od w. W. Czernica granica przechodzi na przestrzeni 1 klm. na wschodni brzeg rzeki, oddalając się od koryta rzeki na ½ klm. (między sł. № 278—280).

OD RZ. CZERNICA DO RZ. PONIA, NA PRZESTRZENI 37½ KLM.

(słupy graniczne od № 282 do № 350).

Od punktu o 200 mtr. na północ od mostu przy w. W. Czernica granica oddala się od rz. Czernica i przechodzi w kierunku połudn. zach. o 25 mtr. na półn. zach. od drogi W. Czernica Kowle na przestrzeni 4½ klm., dalej granica, skręciwszy prawie pod kątem prostym na połudn. od zaść. Adamówka (sł. № 289), biegnie na przestrzeni około 3½ klm. na półn. zach. w kierunku w. Birule, przecina jez. Miadzioł (około 1 klm.) i objawszy grunta w. Birule z północy (sł. № 295) i zachodu, biegnie w kierunku połudn. wsch. aż do spotkania z rz. Miadzielicą (o 1 klm. na półn. zach. od w. Kowle) (sł. № 303); następnie granica biegnie na zachód na przestrzeni 9 klm. do w. Gieczańce (sł. № 318), przechodząc pierwsze 2¾ klm. rz. Miadzielicą, dalej granica biegnie naogół w kierunku połudn. zach. do rz. Ponia, na którą przechodzi w odległości 1¾ klm. na zachód od w. Dalekie, pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Trośnica, zaść. Uzjezd, zaść. Adamówka, zaść. Ostrów, f. Porzecze, f. Bagatela, w. Starosiele, w. Starniki, f. Barbarowo, w. Gieczańce, chut. Granica, w. Komajsk, dw. Raszkówka, w. Osowo, w. Gnieździłowo i w. Weretjka;

po stronie Z. S. R. R.: w. W. Czernica, w. Otróbek, w. Buturynka, w. Birule, w. Kowle, w. Chmielowszczyzna, w. W. i M. Turowszczyzna, f. Michałowszczyzna, w. Wolbarowicze, w. Borowe, w. Szuniówka, dw. Bestrosk i w. Dalekie.

RZ. PONIA I OD RZ. PONIA DO RZ. WILJA, NA PRZESTRZENI 16½ KLM.

(słupy graniczne od № 350 do № 379).

Gran. państw. od punktu, leżącego w odległości 1¾ klm. na zachód od w. Dalekie biegnie środkiem rz. Ponia na połudn. zach. na przestrzeni około 9½ klm. do punktu o 2 klm. na zachód od w. Kiemieszewce i o 1 klm. na wschód od w. Kruhłe (sł. № 367), dalej idzie w kierunku południowym do rz. Wilja do punktu o ½ klm. na północ od w. Chocień, pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Kruhłe, w. Wardomicze, w. Choćkowszczyzna i w. Sołonoje;

po stronie Z. S. R. R.: w. Kiemieszewce, f. M. Pupki, w. Nowosiółka, w. Milezańskie Czyści, w. Wardomiczkie Czyści i w. Chocień.

RZ. WILJA I WZDŁUŻ NIEJ, NA PRZESTRZENI 23½ KLM.

(słupy graniczne od № 379 do № 419).

Gran. państw. od punktu, leżącego o ½ klm. na północ od w. Chocień, przecina rz. Wilję i później biegnie około 2 klm. południowym (lewym) jej brzegiem w odległości około ¼ klm. od rzeki; dalej około 1 klm. idzie rz. Wilją, następnie znów biegnie lewym brzegiem na przestrzeni około 1½ klm. i w odległości ¼ klm. od rzeki, przed maj. Milcza granica przechodzi rzekę i biegnie jej środkiem około 6½ klm.; naprzeciwko w. Krzywoznaki przechodzi na lewy brzeg i biegnie około ¾ klm. w kie-

runku w. Ohorodnica do rz. Dźwinosy, następnie $1\frac{3}{4}$ klm. rz. Dźwinosą i dalej $2\frac{1}{2}$ klm. rz. Wilją; następnie przechodzi naprzeciwko maj. Karolin na jej lewy brzeg, łącząc załamania rz. Wilja na przestrzeni około $4\frac{1}{4}$ klm. linią prostą o $\frac{1}{2}$ klm. na południe od rzeki; nie dochodząc do przeprawy, znajdującej się o $\frac{1}{2}$ klm. na wschód od w. Kamień, granica biegnie Wilją, następnie, na zachód od tej przeprawy, naprzeciwko w. Kamień, znów przechodzi na przestrzeni 1 klm. na lewy brzeg i dalej biegnie na przestrzeni około 1 klm. znów rz. Wilją.

OD RZ. WILJA DO RZ. WIAZYNKA NA PRZESTRZENI 78 KLM.

(słupy graniczne od № 419 do № 578).

Gran. państw. od punktu na rz. Wilja, leżącego o 2 klm. na zachód od przeprawy przy w. Kamień, biegnie na południe do folw. Czarnorucze, tworząc zakręty na zachód w kierunku w. Bakuńki i w. Adamowszczyzna, później skręca na wschód do w. Krugłe (przy m. Krajsk), pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Soczewka, w. Zabłocie, w. Adamowszczyzna, w. Skorody, f. Czarnorucze, f. Hoszki i w. Krugłe;

po stronie Z. S. R. R.: maj. Krajszczanka, w. Rogozin, maj. Rogozin, f. Ludwinowo i m. Krajsk.

Od w. Krugłe do rz. Ilja granica biegnie na południe do f. Kryniczyn na zachód od traktu Krajsk - Posadziec w odległości od 25 mtr. do $\frac{1}{2}$ klm. od tej drogi, odchylając się od niej tylko przy w. Tokary na 1 klm.; dalej od f. Kryniczyn skręca na połudn. zach. i dochodzi do rz. Ilja w punkcie, leżącym o $\frac{1}{2}$ klm. na wschód od strumienia Tymieńka, pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Pasięka, w. Kobyle, f. Aleksiejowszczyzna, f. Prudniki, f. Janowszczyzna, f. Żurawy, w. Stajki, f. Ruszycze, f. Kryniczyn i f. Jurkowo;

po stronie Z. S. R. R.: m. Krajsk, f. Wiktoryn, f. Gadziew, f. Haponowo, w. Gadziewo, w. Tokary, w. Dunaj, f. Połosa, w. Jelewszczyzna, m. Posadziec, zaśc. Jakubowszczyzna i m. Hłuboczany.

Dalej granica biegnie na połudn. wsch. środkiem rz. Ilja, na przestrzeni około $6\frac{1}{2}$ klm., do punktu, leżącego 600 mtr. na zachód od mostu na drodze Hłuboczany-Krzemieniec.

Od rz. Ilja granica biegnie w ciągu pierwszych $4\frac{1}{2}$ klm. na zachód od drogi Hłuboczany-Krzemieniec, w odległości około 1 klm. od tej drogi, następnie przecina tę drogę, strumyk Wypratę i jego dopływ na południe od Krzemieńca i dalej biegnie na wschód od przedłużenia tej drogi do f. Suchinki, obejmuje ten folwark ze wschodu, południa i zachodu i później biegnie na półn. zach. o 2 klm. od f. Suchinki (sł. № 509); stąd skręca na połudn. zach. w kierunku m. Radoszkowicze, przechodząc na północ od w. Trusiewicze (na południe w. Lowcewicze) 1 klm. strumykiem, i na południe od w. Dworzyszczce około 2 klm. rzeczką Udranką.

Dalej granica otacza grunta m. Radoszkowicze ze wschodu, przecina trakt Radoszkowicze-Mińsk w odległości 3 klm. na wschód od cerkwi

w Radoszkowiczach (sł. № 567); dalej biegnie około 2 km. strumykiem Gujka w kierunku półn. zach. i nareszcie przy prawosławnym cmentarzu m. Radoszkowicze skręca na połudn. zach. i dochodzi do rz. Wiazynka na przeciwko północnego krańca w. Powiazyń (sł. № 578), po z o s t a w i a j ą c:

po stronie R. P.: maj. Czerwiaki, w. Lachy, w. Czerwiaki, f. Heljanowo, w. Baturyno, dw. Łukawiec, f. Suchinki, zaśc. Zalesie, w. Dworzec, f. Zacisze, w. Pleszczany, w. i dw. Łowcewicze, f. Sobolewsczyczna, w. Buczki, f. Imiena, zaśc. Dworzyszcze, f. Cyganowo, w. Klimonty, dw. Bakszty Wielkie, chut. Łużanka, zaśc. Syraguzowszczyzna, f. Malkowszczyzna, m. Radoszkowicze, pasieka Kalisberg i w. Wołoki;

po stronie Z. S. R. R.: w. Krzemieniec, f. Poniedziałkowszczyzna, w. Myszyce, w. Stare-Kołacze, zaśc. Łosza, w. Panysze, w. Sieliszcze, w. Podworzany, w. i dw. Trusiewicze, w. Daszki, w. Cyganowo, w. Dworzyszcze, f. Słobódka, f. Bachmetówka, w. Czyrewicze, pasiekę Michajłowszczyzna i pasiekę Kosowa, w. Rogowa, dw. Kalisberg i w. Guja.

OD RZ. WIAZANKA DO m. RUBIEŻEWICZE, NA PRZESTRZENI 66 KLM.

(stupy graniczne od № 578 do № 721).

Gran. państw. od w. Powiazyń idzie na południe rz. Wiazanką na przestrzeni o 3 km. do w. Hurnowicze, później przechodzi na wschodni brzeg tej rzeki i idzie na południe na przestrzeni 4 km. do pasieki Ziembickiego w odległości do 1 km. od rz. Wiazanka, dalej przy pasiece Ziembickiego skręca na zachód na przestrzeni 3 km. i przecina linję kol. żel. Mołodeczno-Mińsk na południe od w. Wiazyń i na północ od w. Lipienie o $2\frac{1}{4}$ klm. na półn. zach. od st. Radoszkowicze (przy sł. № 598); dalej granica biegnie z małemi skrętami na południe do w. Zabłóckowszczyzna, od której skręca na zachód na przestrzeni 4 km. do strumyka płynącego o 1 km. na półn. zach. od ur. Zagaj, skąd biegnie naogół w kierunku połudn. zach. do m. Rubieżewicze, przechodząc na odcinku Wołma-Rubieżewicze na przestrzeni 17 klm. o 25 mtr. na wschód od traktu Wołma-Rubieżewicze, oddalając się od tej drogi tylko przy dw. Joachimowo (o $\frac{1}{2}$ klm.) przy f. Dubowo i chut. Basmany (do 100 mtr.); w odległości o 3 klm. od północnej cerkwi m. Rubieżewicze granica oddala się na wschód od traktu (sł. № 721), po z o s t a w i a j ą c:

po stronie R. P.: w. Hurnowicze, w. Sioletczyki, pasiekę Ziembickiego, dw. Wiazyń, dw. Krynica, chut. Haiszcze, w. Turkowszczyzna, f. Szypowały, f. Woznowsczyczna, w. Dominowo, w. Węglewsczyczna, w. Poliksztzy, w. Hermaszyszki, w. Zabłóckowszczyzna, w. Buchwałowszczyzna, w. Kucz kuny, m. Raków, w. Duszkowo, w. Chimorody, chut. Zahajno, w. Szczepki, m. Wołma, dw. Joachimowo, w. Paździerzycze, f. Sinaszki, w. Bordziej, f. Niedźwiedziewsczyczna, w. Kondratowszczyzna, chut. Basmany, w. Wasilewsczyczna, dw. Suła, dw. Horodziszcze i trakt Wołma-Rubieżewicze;

po stronie Z. S. R. R.: dw. Wieremiejki, dw. Hłuszany, w. Szczoki, w. Lipienie, st. kol. Radoszkowicze, w. Wenzelewo, dw. Anusin, w. Dołżany, w. Mietkowa, w. Hrynowszczyzna, w. Kaleńki, w. W. i M. Borzdyn,

w. Żuki, w. Kozielszczyzna, dw. Nowe-Pole, w. Lichacze, w. Aksakow-szczyzna, w. W. Sioło, w. Woronki, w. Malawki, w. Łukasze, w. Kniahinicze, w. Ciuhaj, w. Szwabowszczyzna, chut. Mareckie, w. Kowalewce, f. Bortniki, w. Hołoburdy, w. Siarki, w. Hajbudy, w. Dubowe, w. Nakwasy, f. Kimwary, w. Rusieczkowszczyzna, f. Kowale, chut. Borowskie i w. Telaszewice.

OD M. RUBIEŻEWICZE DO RZ. NIEMEN PRZY CHUT. ZAMOROZIE
NA PRZESTRZENI 36 KLM.

(słupy graniczne od № 721 do № 797).

Gran. państw. na tym odcinku biegnie naogół w kierunku południo-wym, robiąc małe skręty i przecinając linię kol. żel. i trakt Baranowicze-Mińsk na zachód od przejazdu przy f. Agacin (o 14 klm. na półn. wsch. od st. Stołbce i 11 klm. na połudn. zach. od st. Niegoriełoje, między sł. №№ 777—778); od przejazdu granica biegnie w kierunku południowym na przestrzeni 8 klm. na zachód w odległości do 300 mtr. od drogi przejazd folw. Agacin—dw. Prusinowo i przechodzi na rz. Niemen w odległości 1½ klm. na wschód od w. Swerynowo i w punkcie na zachód od chut. Zamrozie (przy sł. № 797), pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Morozowicze, chutory i dw. Mikulicze, m. Rubieżewicze, w. Simkowicze, w. Lichacze, w. Woraksy, w. Sosienka, w. Różanka, f. Barkowszczyzna, przystanek kolejowy Kołosowo i w. Swerynowo;

po stronie Z. S. R. R.: f. Aleksandrów, w. i f. Kuliki, f. Lisowszczyzna, chut. Lisowszczyzna, w. Papki, w. Żywica, w. Połoniewicze, w. Liwie, w. i f. Osinówka, f. Agacin, w. i dw. Prusinowo, chut. Zamorozie i droga przejazd f. Agacin—dw. Prusinowo.

RZ. NIEMEN OD CHUT. ZAMOROZIE DO PUNKTU, LEŻĄCEGO W ODLEGŁOŚCI 1 KLM. NA WSCHÓD OD W. RUSAKOWICZE, NA PRZESTRZENI 11 KLM.

(słupy graniczne od № 797 do № 815).

Gran. państw. na tym odcinku biegnie nurtem głównego koryta rz. Niemen naogół w kierunku połudn. zach., pozostawiając wyspy po stronie R. P.: wyspę, leżącą na zachód od w. Łunino (przy sł. № 803) i ⅓ wyspy (przy sł. № 815);

po stronie Z. S. R. R.: wyspę przy w. Kuciec (między sł. № 799—800); wyspę przy w. Łunino (między sł. №№ 801—802) i ⅔ wyspy przy sł. № 815.

OD RZ. NIEMEN DO RZ. MOROCZ, NA PRZESTRZENI 72 KLM.

(słupy graniczne od № 815 do № 946).

Gran. państw. na tym odcinku biegnie naogół w kierunku południo-wym, robiąc niewielkie skręty wzdłuż granic gruntów przylegających osiedli, w rejonie wsi Somieńszczyzna i wsi Bieliki biegnie 3½ klm. rzeczką Turją i przecina:

na zachód o ⅓ klm. od w. Kukowicze i na półn. wsch. o 1 klm. od w. Łozowicze szosę Nieśwież-Cimkowicze (przy sł. № 874); o ⅓ klm. na zach. od wsi Filipowicze i o 1 klm. na półn. wsch. od w. Cecerowiec szosę Brześć-Słuck (przy sł. № 924), na wschód o 2 klm. od w. Morocz i na

północ o 2 klm. od w. Staryna granica przecina odnogę rz. Morocz i wyspę między tą odnogą a rz. Morocz (między sł. №№ 944—946), gdzie przechodzi na rz. Morocz, pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Rusakowicze, w. Somieńszczyzna, w. Buczne, f. Djampol, f. Ostrówek, f. Kosiakowszczyzna, f. Szumowszczyzna, f. Krepki, w. Cegielnia, dw. Rymasze (południowe), f. Korcze, f. Toronów, f. Kobyla Głowa, w. Juszewicze, w. Lisuny, w. Grzybowszczyzna, w. Sołtanowszczyzna, w. Pleszewicze, dw. Kukowicze, w. Łozowicze, w. Cekałowszczyzna, f. Marusin, w. Smolicze, w. M. i W. Połowkowicze, f. Julin, dw. Leciyszyn, w. Matusze, f. Przechody, w. Kasiuty, w. Korzeniowszczyzna, w. W. Aleksiejówka, w. Jodeczyce, w. Cecerowiec, w. Ostaszyn, w. N. Mokran, w. Goleniewo, w. Uznoga i w. Morocz;

po stronie Z. S. R. R.: w. i dw. Jaźwiny, chut. Lipowo, w. Mosiewiczze, w. Bieliki, w. i f. Jaźwiny, dw. Stare Rymasze (północne), w. Rymasze, f. Pawłowszczyzna, w. Ostup, w. Kołosowszczyzna, w. i dw. Pniwoda, f. Kut, w. Kudzinowicze, w. Naruce, w. Kukowicze, w. Kucowszczyzna, f. Tryłotka, dw. Sawiczki, w. Zarakowo, w. Dziegiciany, w. f. i dw. Puzowo, f. Pustynia, w. Nowosiółki, w. Ciechowo, w. Filipowicze, w. Środek. Mokran i f. Mokran.

RZ. MOROCZ OD PUNKTU O $1\frac{1}{4}$ KLM. NA PÓLNOC OD W. STARYNA DO PUNKTU O $1\frac{1}{2}$ KLM. NA WSCHÓD OD W. NEWNIA NA PRZESTRZENI 31 KLM.

(słupy graniczne od № 946 do № 998).

Gran. państw. biegnie środkiem głównego koryta rz. Morocz do w. Sierechów i w. Borki w kierunku połudn. wsch., później do chut. Newnia w kierunku południowym.

Przynależność licznych wysp na rz. Morocz określa kierunek głównego koryta, przyczem ważniejsze z tych wysp w terenie są oznaczone słupami granicznymi i pozostają:

po stronie R. P.: wyspa przy w. Kołki (ze sł. № 957—958); wyspa przy w. Sierechów (ze sł. № 977); przecięta groblą; 3 wyspy na wsch. i połudn. wsch. od w. W. Rożyn i na południe od w. M. Rożyn (ze sł. № 985, 986, 987) i 5 wysp między chut. Morin i wsią Newnia (ze sł. №№ 991—995);

po stronie Z. S. R. R.: wyspa na połudn. wsch. od w. Morocz i na półn. zach. od w. Staryna (ze sł. № 948); wyspa przy w. Staryna (ze sł. № 951); 2 wyspy na południe od w. Staryna (ze sł. № 952 i 953); wyspa na północ od w. Kołki (ze sł. № 955); wyspa przy ujściu rzeczki Wołka (ze sł. № 971); 2 wyspy na wschód od w. Dubniki (ze sł. № 988 i 989); wyspa na półn. wsch. od chut. Newnia (ze sł. № 996).

Od punktu, leżącego w odległości $1\frac{1}{2}$ kim. na wschód od w. Newnia, gran. państw. oddala się na zachód od rzeki Morocz i biegnie naogół w kierunku połudn. do chut. Misino, leżących w odległości 6 klm. na połudn. zach. od Wielickowicze (przy sł. № 1009), skąd idzie na połudn. wsch. do chut. Zagorje (o 2 klm. na wschód od chut. Dobre — przy sł. № 1020), w odległości o 5—6 klm. od rz. Morocz; od chut. Zagorje gra-

nica zwraca się na wschód i przechodzi na rz. Morocz w odległości 4½ klm. na półn. zach. od w. Jaśkowicze (przy sł. № 1034), pozostawiając:

po stronie R. P.: chut. Lisiczyno, w. Newnia, chut. Seredy, chut. Pieszcanka, chut. Wejna, chut. Dobre, chut. Zagorje, chut. Rachowicze i mniejszą część łąk Moroczańskich;

po stronie Z. S. R. R.: większą część łąk Moroczańskich.

Od punktu, leżącego o 4½ klm. na półn. zach. od w. Jaśkowicze (sł. № 1034), gran. państw. biegnie środkiem głównego koryta rz. Morocz aż do ujścia jej do rz. Słucz (sł. № 1048) na przestrzeni 10 klm., pozostawiając:

po stronie R. P.: wyspę na wschód od w. Jaśkowicze i na południe od chut. Horkowskich (przy sł. № 1042);

po stronie Z. S. R. R.: wyspę na wschód od zniszczonej grobli na drodze m. Starobin-Jaśkowicze (między sł. № 1040—1041).

Przynależność państwową reszty drobnych wysp określa nurt głównego koryta rzeki.

RZ. SŁUCZ PÓŁNOCNĄ OD UJŚCIA RZ. MOROCZ DO UJŚCIA JEJ DO RZ. PRYPEĆ, NA PRZESTRZENI 62 KLM.

(słupy graniczne od № 1048 do № 1138).

Gran. państw. na całym tym odcinku biegnie nurtem głównego koryta rz. Słucz naogół w kierunku południowym, przecinając;

most drewniany na drodze m. Lenino, m. Żytkowicze (przy sł. № 1093);
most na linii kolejowej Brześć-Homel około 9 klm. na wschód od st. kol. Mikaszewicze (przy sł. № 1121) i mniej więcej 8½ klm. na zachód od przystanku kolejowego Dziadówka; rz. Prypeć (między sł. № 1137—1138) na przestrzeni około 160 mtr. i pozostawiając;

po stronie R. P.: wyspę na południe od w. Grabów (między sł. № 1060—1061); dwie wyspy przy w. Zalutycze (na północnej wyspie sł. № 1078);

po stronie Z. S. R. R.: wyspę na wschód od w. Morocz (ze sł. № 1050); dwie wyspy między w. Anańczyce i Grabów (między sł. № 1056—1058); trzy wyspy na południe od w. Grabów (między sł. № 1061—1062); dwie wyspy naprzeciwko w. Milewicze przy zrujnowanej grobli (między sł. № 1066—1067); wyspę na półn. wsch. od w. Zalutycze (przy sł. № 1075); wyspę na połudn. zach. od wsi Suchacze (między sł. № 1106—1107); dwie wyspy przy w. Wilcza (między sł. № 1131—1133).

Przynależność państwową reszty drobnych wysp określa nurt głównego koryta rzeki.

OD RZ. PRYPEĆ DO RZ. STWIHY (PRZY W. CHRAPUŃ) NA PRZESTRZENI 63 KLM.

(słupy graniczne od № 1138 DO № 1227).

Gran. państw. biegnie od rz. Prypeć na południe do punktu o 1½ klm. na wschód od w. W. Maleszewo (sł. № 1149) na przestrzeni 7 klm.; pó-

źniej naogół w kierunku połudn. wsch., robiąc szereg ostrych skrętów do przecięcia rz. Stwihi przy chut. Lado (sł. № 1176), na przestrzeni 12¹/₂ klm., biegnąc rz. Stwią 1¹/₂ klm.; od chut. Lado do punktu o 1 klm. na wschód od w. Rubryn (sł. № 1198) naogół w kierunku połudn. zach. na przestrzeni 22¹/₂ klm., biegnąc w jednym—dwóch klm. na zachód od drogi chut. Lado—w. Korno; później biegnie około 8 klm. w kierunku połudn. wsch. o 1¹/₂ klm. na zachód od drogi chut. Obzów—w. Korna; wreszcie biegnie na połudn. zach. na przestrzeni 13¹/₂ klm. i przechodzi na rz. Stwią około 1 klm. na północ od w. Chrapuń. Na większej części przestrzeni granica biegnie zalesioną i zabagnioną miejscowością, pozostawiając osiedla i leśnictwa:

po stronie R. P.: w. W. Maleszewo, w. Tołmaczewo, w. Łutki, f. Łutki, w. Korotycze, leśnictwo Ozdamickie, w. Rubryn, 5 kw. leśnictwa Radziłowickiego, w. Kołek i leśnictwo Turowskie Ozdamickiego Nadleśnictwa;

po stronie Z. S. R. R.: w. M. Maleszewo, w. Lubowicze, w. Chilczyce, w. Bereźce, leśnictwo Bereżeckie, chut. Lado, chut. Berwa, chut. Tatiszcze, chut. Korna, leśnictwo Ryczewskie, chut. Obzów, w. Korma, leśnictwa Bukczańskie i Radziłowickie.

OD W. CHRAPUŃ NA RZ. STWIHA DO KOL. ŻELAZN. ROKITNO-OLEWSK, NA PRZESTRZENI 94 KLM.

(słupy graniczne od № 1227 do № 1384).

Gran. państw. przechodzi: od w. Chrapuń środkiem głównego koryta rz. Stwiha w kierunku południowym na przestrzeni 8¹/₂ klm. (sł. № 1238), przecinając przy w. Chrapuń drewniany most w odległości 89 mtr. od zachodniego i 80 mtr. od wschodniego brzegu rzeki, pozostawiając wyspę, leżącą na południe od w. Chrapuń (przy sł. № 1233) po stronie Z. S. R. R. i określając przynależność pozostałych drobnych wysp kierunkiem środka głównego koryta;

od rz. Stwiha granica biegnie naogół w kierunku połudn. wsch. na przestrzeni 21 klm. do punktu o 1 klm. na wschód od w. Budki-Wojtkowickie (sł. № 1271), skąd biegnie naogół w kierunku połudn. zach. (nie licząc niewielkich skrętów) na przestrzeni 12 klm. do przecięcia rzeczki o 1¹/₂ klm. na połudn. wsch. od młynu przy w. Wojtkowicze (sł. № 1294), przecinając o 2 klm. na północ od rzeczki granicę między B. S. R. R. a U. S. R. R. (sł. № 1290); od przecięcia rzeczki granica biegnie 7 klm. na zachód do chut. Lisiczyn (sł. № 1306); stąd biegnie 10 klm. na południe, nie licząc niewielkich skrętów na wschód (do rz. Kupiel-Studzieniec); otaczając w. Słobodę i jej chutory ze wschodu, granica o 2 klm. na połudn. wsch. od w. Słoboda skręca na zachód (między sł. № 1322—1326); po przejściu 2 klm. biegnie 7¹/₂ klm. na półn. zach.; później znowu idzie 2 klm. na zachód, obchodząc od północy chutory Myszje (między sł. № 1336—1339); od punktu o 1 klm. na północ od chut. Myszje (sł. № 1339) granica biegnie na południe do chut. Dobrodziej na przestrzeni 14 klm., przecinając kolejkę lokalną o 2 klm. na półn. wsch. od w. Białowiza (przy

sł. № 1348), skąd biegnie 6½ klm. na zachód (od sł. № 1371) i później znowu biegnie 7 klm. na południe do linii kol. żel. Rokitno-Olewska, która przecina na moście przez rz. Bodłą, w odległości 5 klm. na wschód od przystanku kolejowego Ostki i 3 klm. na zachód od przystanku Snowidowicze (przy sł. № 1383 i 1384).

Prawie na całej przestrzeni granica biegnie zalesioną i zabagnioną miejscowością, pozostawiając osiedla i leśnictwa:

po stronie R. P.: w. Chrapuń, większą część leśnictwa Wojtkowickiego, chut. Podretelka, w. Budki-Wojtkowickie, w. Wojtkowicze, część leśnictwa Sobieczyńskiego, w. Kupiel, w. Słobódka, w. Białowiza, większą część leśnictwa Białowizkiego, część leśnictwa Snowidowickiego, w. Snowidowicze i przystanek kolejowy Ostki;

po stronie Z. S. R. R.: w. Radziłowicze, leśnictwo Radziłowickie, w. Hłuszkowicze, leśnictwo Hłuszkowickie, część leśnictwa Wojtkowickiego, chut. Lisiczyn, część leśnictwa Sobieczyńskiego, chut. Jaminy, w. Rudnia - Sobieczyńska, w. Młynek, chut. Butyń, chut. Myszje, część leśnictwa Białowizkiego, w. Sobiczyn, chut. Dobrodziej, w. Michałowka, część leśnictwa Snowidowickiego i przystanek kolejowy Snowidowicze.

OD LINJI KOL. ROKITNO-OLEWSK DO RZ. ŚLUCZ POŁUDNIOWA, NA PRZESTRZENI 72 KLM.

(słupy graniczne od № 1384 do № 1499).

Gran. państw. biegnie: od linii kol. Rokitno - Olewska naogół w kierunku połudn. zach. do chutorów Zaderewie (sł. № 1441) na przestrzeni 30½ klm.; od chut. Zaderewie biegnie 9½ klm. na zachód (sł. № 1452); dalej naogół w kierunku południowym do rz. Ślucz południowa na przestrzeni 32 klm., przyczem w odległości ¼ klm. na południe od w. Piaszkówka przechodzi na rz. Perewieżnia (przy sł. № 1488), biegnąc na przestrzeni około 6½ klm. środkiem głównego koryta do ujścia jej do rz. Ślucz południowa (przy wsi Szopy), przecinając:

śluzę przy w. Perewieżnia (sł. № 1496) i most przy w. Szopy (sł. № 1499), pozostawiając;

wyspy przy śluzie i moście po stronie Z. S. R. R..

Przynależność reszty wysp określa się kierunkiem środka głównego koryta.

Granica biegnie przeważnie miejscowością zalesioną, pozostawiając osiedla i leśnictwa:

po stronie R. P.: w. Budki-Snowidowickie, część leśnictwa Dołgosielskiego, w. Derć, w. Kisorycze, leśnictwo Kisoryckie, w. Okopy w. Netryby, leśn. Karpilowskie, w. Siwki, część chutorów Pomery, w. Nowa-Huta, w. Koryska Huta, w. Myszakówka, w. Berezówka, w. Młynek i w. Szopy (na zachodnim brzegu rz. Perewieżnia);

po stronie Z. S. R. R.: w. Dołgosiele, część leśn. Dołgosielskiego, chut. Dołgosiele, chut. Serenicze, chut. Wasilewo, chut. Dworyszcze, kol. Olewska, leśn. Łopacińskie, chut. Zaderewie, w. Woniacze, chut. Perelysiańskie, Butycha, część chut. Pomery, chut. Krynice, leśn. Klonowskie,

(maj. półn. Belczaki), w. Klonowa, w. Rudnia Klonowa, w. Piaskówka, w. Perewieżnia, w. Szopy (na wschodnim brzegu rz. Perewieżnia).

RZ. KORCZYK I WZDŁUŻ TEJ RZEKI OD RZ. SŁUCZ POŁUDNIOWA
DO M. KORZEC, NA PRZESTRZENI 30 KLM.

(słupy graniczne od № 1499 do № 1552).

Gran. państw. przy ujściu rz. Perewieżnia (przy w. Szopy-sł. № 1499) przecina rz. Słucz południową i biegniena ogół w kierunku południowym na przestrzeni $3\frac{1}{2}$ klm. i na wschód od rz. Korczyk do $1\frac{1}{2}$ klm.; na zachód od w. Mucharów (przy sł. № 1503) granica przechodzi na rz. Korczyk i biegnie środkiem głównego jej koryta na południe na przestrzeni 12 klm. do punktu w odległości $1\frac{3}{4}$ klm. na półn. wsch. od mostu przy w. Kobyle (przy sł. № 1527), gdzie granica oddala się od rzeki, biegnąc 2 klm. na południe i 3 klm. na zachód, otaczając chutory w. Kobyle; następnie przechodzi znowu na rz. Korczyk w odległości $1\frac{1}{2}$ klm. na połudn. - zach. od mostu przy w. Kobyle (na północ od sł. № 1534); od tego punktu granica znowu biegnie głównem korytem rz. Korczyk naogół w kierunku południowym na przestrzeni 8 klm. do punktu, leżącego o $\frac{1}{2}$ klm. na wschód od cukrowni Korzeckiej, skąd oddala się od rzeki na połudn. wsch.

Granica przecina przy w. Storożew tamę i pozostawia:

po stronie R. P.: wyspę na południe od młyna we wsi Storożew (przy sł. № 1521); dwie wyspy w odległości $\frac{1}{4}$ klm. na południe od tegoż młyna (przy sł. № 1523);

po stronie Z. S. R. R.: wyspę na południe o 1 klm. od młyna przy w. Storożew (sł. № 1522); wyspę na południe od tegoż młyna w odległości 2 klm. (między sł. № 1524—1525); wyspę w odległości 1 klm. na południe od w. Kobyle (między sł. № 1535—1536).

Przynależność reszty drobnych wysp określa się kierunkiem środka głównego koryta rzeki.

OD RZ. KORCZYK PRZY M. KORZEC DO RZ. WILJA PRZY M. OSIRÓG,
NA PRZESTRZENI 112 KLM.

(słupy graniczne od № 1552 do № 1731).

Gran. państw. od punktu na rz. Korczyk, leżącego w odległości $\frac{1}{2}$ klm. od cukrowni Korzeckiej (sł. № 1552), biegnie w kierunku połudn. wsch. z małemi skrętami na przestrzeni 8 klm., przecinając szosę Równie-Zwiahel w odległości 1 klm. na wschód od cukrowni Korzeckiej (sł. № 1555); w odległości $1\frac{3}{4}$ klm. na północ od w. Kosiniów (sł. № 1565) biegnie na zachód na przestrzeni $7\frac{3}{4}$ klm. do punktu w odległości 2 klm. na wschód od w. Trościaniec (sł. № 1576); następnie idzie naogół w kierunku północnym na przestrzeni $5\frac{1}{2}$ klm., tworząc ostre skrety na wschód i przechodząc na wschód, od w. Babin na rz. Korczyk (sł. № 1584), skąd idzie 9 klm. częściowo na zachód, częściowo na połudn. zach. do strumienia Marucha (sł. № 1598), przechodząc około 2 klm. rz. Korczyk (naprzeciwko w. Babin między sł. № 1584—1587); następnie biegnie naogół w kierunku zachod-

nim do chut. Mokrzec, leżących o 3 klm. na poł. zach. od w. Majków (sł. № 1641), przechodząc pierwsze $4\frac{1}{2}$ klm. rz. Maruchą (między sł. № 1598—1603) i robiąc kilka ostrych zakrętów na północ i na południe wzdłuż granic gruntów przylegających osiedli.

Od rejonu chutorów Mokrzec gran. państw. biegnie w kierunku połudn. na przestrzeni $5\frac{1}{2}$ klm., następnie robi występ na wschód w kierunku w. Narajówka długości 2 klm. i szerokości 1 klm., później idzie 2 klm. na zachód, skąd robi występ na północ długości $2\frac{1}{2}$ klm. i szerokości 1 klm., tworząc między chutorami Mokrzec i w. Ułaszanówka (sł. № 1643—1686) szereg ostrych załamań na północ, południe i wschód na przestrzeni 14 klm.

Dalej od w. Ułaszanówka gran. państw. biegnie naogół w kierunku połudn. zach. na przestrzeni 23 klm. do punktu o $\frac{1}{2}$ klm. na południe od mostu na szosie Ostróg-Sołowje przez rz. Horyń (sł. № 1721), robiąc kilka skrętów i przecinając linię kol. Równe-Szepetówka w odległości $8\frac{1}{2}$ klm. na wschód od st. Mohylany (sł. № 1709) i 4 klm. na zachód od st. kol. Krzywín; szosę Ostróg Krzywín przy w. Sołowje (sł. № 1720) i rz. Horyń na południe od w. Sołowje (sł. № 1721).

Od punktu na południe od mostu na szosie Ostróg-Sołowje (sł. № 1721), granica biegnie 2 klm. na południe (sł. № 1726), następnie $1\frac{1}{2}$ klm. na zachód, na południe od przedmieścia Kaukaz (do sł. № 1728), dalej biegnie na półn. zach. na przestrzeni $2\frac{1}{2}$ klm. do rz. Wilja, na którą przechodzi w odległości $1\frac{1}{2}$ klm. na zachód od mostu przez rz. Wilję w m. Ostróg i $\frac{3}{4}$ klm. na północ od w. Słobódka (sł. № 1731), obejmując ze wschodu, południa i zachodu przedmieścia Ostrogu Nowe-Miasto i Kaukaz i pozostawiając:

po stronie R. P.: m. Korzec, chutory Staro-Korzeckie, chut. Małewski, w. Babin, w. Bohdanówka, w. Czernica, w. Kryłów, chut. Marjanówka, w. Paszuki, chut. Lidawka, chut. Woronówka, w. Majków, chutory Mokrzec, chut. Borszczówka, chut. Kuraż, chut. Kurażska Poręba, kol. Fryderland, kol. Kurażska - Poręba, chut. Dąbrówka, chut. Baranówka, kol. i chut. Marjanówka, w. Moszczanica, w. Bodówka, w. Wilbowno, m. Ostróg i przedmieście Kuraż;

po stronie Z. S. R. R.: w. Szczytnia, w. Połczyn, w. W. Śr. i M. Deraźnia, w. Kosyniew, w. Mucharów, w. Trościaniec, w. Tatarszczyzna, w. Poddubce, w. Pieczywody, m. Kilikijew, w. Klepacze, w. Dołżek, w. W. Sknit, w. Narajówka, chut. Narajowskie, w. Choniakowo, w. Ułaszanówka, chut. Choniakowskie Poręby, chut. Hołowelkie Poręby, kol. Działowa Góra, kol. Moszczanówka, w. Krzywín, w. Nietyszyn, w. Sołowje i w. Czarnewody.

RZ. WILJA OD M. OSTRÓG DO W. CHODAKI, NA PRZESTRZENI 34 KLM.

(stupy graniczne od № 1731 do № 1764).

Gran. państw. biegnie głównym korytem rz. Wilja naogół w kierunku połudn. zach. na przestrzeni 29 klm., nie dochodząc $\frac{1}{2}$ klm. do mostu przy w. Zinki (sł. № 1761) granica oddala się na półn. zach. od rze-

ki, tworząc występ długości i szerokości 1 klm.; o $\frac{3}{4}$ klm. na połudn. zach. od mostu przy w. Zinki przechodzi znowu na rzekę (sł. № 1764); później na przestrzeni $\frac{3}{4}$ klm. oddala się na południe od rzeki, na którą przechodzi znowu przy w. Chodaki (sł. № 1767), przecinając:

most przy w. Słobódka (przy sł. № 1732); groblę na drodze Międzyrzecze-Kuniew przy w. Kamionka (przy sł. № 1740), dwie groble i śluzy przy m. Kuniew (jedna przy sł. № 1746, druga w odległości $\frac{1}{2}$ klm. na północ. Młyn po stronie Z. S. R. R.); tamę na północ od w. Dołoczje (między sł. № 1750 i 1751. Młyn po stronie Z. S. R. R.), most między w. Wilja i w. Zarzecze (przy sł. № 1755);

pozostawiając:

po stronie R. P.: wyspę przy m. Międzyrzecze (między sł. № 1733—1734); wyspę na północ od kol. Antonówka (między sł. № 1742—1743); wyspę przy w. Wilja koło gorzelni (między sł. № 1756—1757); wyspę na północ od w. Zinki (przy sł. № 1761);

po stronie Z. S. R. R.: wyspę przy w. Słobódka (między sł. № 1732—1733); wyspę naprzeciwko m. Kuniew (ze sł. № 1747); wyspę na północ od grobli przy w. Wilja (między sł. № 1756—1757).

OD RZ. WILJA PRZY W. CHODAKI DO RZ. ZBRUCZ,
NA PRZESTRZENI $8\frac{1}{2}$ KLM.

(słupy graniczne od № 1764 do № 1861-a).

Gran. państw. od rz. Wilja biegnie na połudn. wsch. w kierunku w. Małe-Kaletyńce na przestrzeni 8 klm. (sł. № 1779), następnie ostro skręca na zachód i biegnie na przestrzeni 6 klm. do punktu w odległości $2\frac{1}{4}$ klm. na połudn. zach. od cerkwi we wsi Bołożówka (sł. № 1785), skąd biegnie naogół w kierunku południowym na przestrzeni 70 klm. do rz. Zbrucz, robiąc szereg załamań na zachód i wschód, w zależności od granicy gruntów przylegających osiedli (z załamań najwybitniejsze w rejonie w. Sadki, Siwki, Szkrobotówka).

Na zachód od w. Wiązowiec granica na przestrzeni 3 klm. przechodzi rz. Horyń (sł. № 1826—1829) i przecina:

przy w. Chodaki szosę Szumsk-Kuniew (przy sł. № 1766—1767), linję kol. żel. Łanowce-Jampol w rejonie w. Pańkowce, w odległości $5\frac{1}{2}$ klm. na zachód od st. Jampol (sł. № 1825) i przechodzi na rz. Zbrucz na zachód od w. Szczęsnówka (sł. № 1861a) pozostawiając:

po stronie R. P.: w. Chodaki, w. Bołożówka, f. Kanowiec, w. Sadki, dw. Obory, w. Szkrobotówka, w. Radoszówka, f. Niedźwiedziówka, w. Michałówka, w. Juśkowce, w. Hrybowa, w. Kozaczki, w. Ośniki, w. Mołocków, w. Białoziórka, chut. Dubina i chut. Ciepłaków;

po stronie Z. S. R. R.: w. Zinki, w. M. i w. Borowica, w. Małe-Kaletyńce, w. Stefanówka, w. i f. Bajmaki, w. Liski, w. Siwki, w. Wołoskie, w. Lepiesówka, m. i st. kol. Jampol, w. Pańkowce, w. i f. Wiązowiec, w. Łysogórka, w. Krzywczyki, w. Niemierzyńce, w. Szebenno i w. Szczęsnówka.

RZ. ZBRUCZ OD W. SZCZĘSNÓWKA DO UJŚCIA RZ. ZBRUCZ
DO RZ. DNIESTR, NA PRZESTRZENI 225 KLM.
(słupy graniczne od № 1861-a do № 2290).

Od przejścia na rz. Zbrucz przy w. Szczęsnówka (sł. № 1861-a) gran. państw. biegnie w kierunku południowym rz. Zbrucz (stanowiąca kanał) na przestrzeni 5 klm. do nasypu przy posterunku Palczyńskim i w. Palczyńce (przy sł. № 1868), przechodząc zachodnią granicą gruntów w. Szczęsnówka; dalej od nasypu przy w. Palczyńce granica biegnie na połudn. wsch. około $\frac{3}{4}$ klm. sztucznym rowem i na wschód o 100 mtr. od rz. Zbrucz (do sł. № 1869); następnie biegnie rz. Zbrucz w kierunku połudn. wsch. na przestrzeni około 3 klm. do tamy przy w. Nowa Grobla, przecinając tę ostatnią o 40 mtr. na półn. zach. od śluzy (przy sł. № 1872); dalej obejmuje w. Nowa Grobla z północy i zachodu na przestrzeni 1 klm. biegnie skanalizowaną częścią rz. Zbrucz (między sł. № 1873—1876); następnie idzie rz. Zbrucz 2 klm. na południe (do sł. № 1878), poczem skręca na zachód na przestrzeni 2 klm. do źródła siarczanego przy w. Ożyhowce, między posterunkiem Ożyhowieckim a półwyspem Pryhorodok (sł. № 1881), przechodząc korytem rzeki i środkiem stawu; dalej granica biegnie głównym korytem rz. Zbrucz naogół w kierunku południowym, na przestrzeni 17 klm. do nasypu przy m. Wołoczyska (sł. № 1905), tworząc szereg ostrych załamań i oddalając się od rz. Zbrucz na wschód tylko na $\frac{1}{2}$ klm. przy połudn. krańcu m. Ożyhowce (między sł. № 1882—1884) i przecinając:

nasyp (byłą tamę) przy w. Sobolówka o 25 mtr. na zachód od koryta rzeki (sł. № 1885); nasyp (byłą tamę) przy w. Poczapińce o 40 mtr. na zachód od koryta rzeki (sł. № 1888); staw przy w. Wołczkowce na przestrzeni $\frac{3}{4}$ klm. (między sł. № 1893—1894); tamę młyńską przy w. Wołczkowce o 125 mtr. na zachód od śluz młyńskich i o 60 metrów na wschód od regulacyjnego mostu (przy sł. № 1894); nasyp (byłą tamę) przy m. Wołoczyska o 50 mtr. na zachód od żywego koryta i o 70 mtr. na połud. wsch. od mostu na tym samym nasypie (przy sł. № 1905), pozostawiając:

po stronie R. P.: wyspę wschodnią naprzeciwko w. Dorofiejówka (między sł. № 1899—1900);

po stronie Z. S. R. R.: trzy wyspy zachodnie naprzeciwko tejże wsi (między sł. № 1899—1900).

Od nasypu przy w. Wołoczyska do m. Tarnoruda granica biegnie naogół w kierunku południowym głównym korytem rz. Zbrucz, oddalając się od niego naprzeciwko w. Orzechowiec około 350 mtr. na wschód sztucznym rowem na $\frac{1}{2}$ klm. (między sł. № 1917—1918) i strumieniem Bółwaniec około 1 klm. (między sł. № 1918—1919); na półn. od m. Tarnoruda na przestrzeni $\frac{1}{2}$ klm. i o 300 mtr. na wschód od rz. Zbrucz (między sł. № 1928—1929) i przecinając:

Staw na półn. zach. od m. Tarnoruda na przestrzeni 1 klm. (między sł. № 1929—1930); most kolejowy na linii Tarnopol-Płoskirów, przecho-

dząc jego środkiem i pozostawiając po stronie Z. S. R. R. trzy wyspy naprzeciwko m. Wołoczyska (na połudn. od sł. № 1905).

Od śluży przy m. Tarnoruda do rz. Dniestr granica biegnie naogół w kierunku południowym środkiem głównego koryta rz. Zbrucz na prze-strzeni 185 klm. (od sł. № 1930—2290), posiadając bardzo kręty przebieg i przechodząc na wschodni brzeg rzeki naprzeciwko w. Nowosiółka na przestrzeni 1,7 klm. i 450 mtr. od koryta rzeki (między sł. № 2203 — 2208) i przecinając:

śluzę przy m. Tarnoruda Polska-Tarnoruda Ukraińska (przy sł. № 1930); tamę przy w. Zajączki (przy sł. № 1945); śluzę przy posterunku m. Sata-nowo (przy sł. № 1983); zrujnowany most kolejowy przy m. Husiatyn na liuji Kopyczyńce-Płoskirów (przy sł. № 2034); most drewniany na szosie Kopyczyńce-Płoskirów (przy sł. № 2038); tamę i młyn przy w. Bondarówka (przy sł. № 2047); tamę kamienną i most drewniany przy w. Szydłowce (między sł. № 2058—2059); tamę kamienną naprzeciwko w. Zielona (przy sł. № 2074); tamę kamienną naprzeciwko m. Skąła (przy sł. № 2121); zrujnowany most drewniany na szosie Skąła-Kamieniec Pod. (przy sł. № 2123); tamę kamienną na południe od tego mostu (przy sł. № 2124); tamę kamienną przy w. Piatniczany (przy sł. № 2131); tamę kamienną przy posterunku we w. Bereżanka (przy sł. № 2140); tamę naprzeciwko w. Podfilipie (przy sł. № 2158); tamę przy posterunku we w. Niewierówka (sł. № 2179); tamę kamienną na północ od w. Milowce (przy sł. № 2225); tamę kamienną przy w. Kudryńce (przy sł. № 2238); tamę ka-mienną na półn. od w. Laszkowica (przy sł. № 2231); tamę kamienną na-przeciwko w. Laszkowica (przy sł. № 2286); zrujnowany most szosowy i niedobudowany most kolejowy przy w. Isakowce (przy sł. № 2289), pozostawiając:

po stronie R. P.: wszystkie wyspy naprzeciwko w. Łuka Mała (między sł. № 1945—1947); środkową wyspę na południe od posterunku we w. Satanówka (między sł. № 1978—1979); wszystkie wyspy naprze-ciwko posterunku we w. Kręciłów z wyjątkiem części dużej wyspy, pozostającej po stronie Z. S. R. R. (przy sł. № 1993); pięć wysp naprzeciwko gruntów w. Olchowczyk (między sł. № 2026—2031); wyspę naprzeciwko m. Husiatyn Polski (ze sł. № 2040); wyspę naprzeciwko dw. Bednarówka (przy sł. № 2050); wszystkie wyspy naprzeciwko w. Szydłowce Ukraińskie i jej gruntów (między sł. № 2058—2068); wyspę i młyn przy w. Zie-lona (przy sł. № 2074); wyspę zachodnią naprzeciwko w. Siekierzyńce (ze sł. № 2090—2091); wyspę na wschód od m. Zbrzyż (ze sł. № 2101); wyspę naprzeciwko w. Żabińce (przy sł. № 2110); wyspę i młyn naprze-ciwko m. Skąła (ze sł. № 2121); wyspę na południe od w. Bereżanka (ze sł. № 2142); wyspę naprzeciwko w. Trójca (przy sł. № 2144); wyspę naprzeciwko w. Podfilipie (na półn. od sł. № 2157); wszyst-kie wyspy naprzeciwko w. Wierzbówka (między sł. № 2161 — 2165); wyspę naprzeciwko w. Niwra (ze sł. № 2180—2182); wyspę przy w. Szu-stowce (przy sł. № 2192); wyspę na południe od w. Szustowce (przy sł. № 2200); dwie wyspy zachodnie naprzeciwko w. Kudryńce (między sł.

№ 2238 — 2239); wyspę naprzeciwko w. Kudryńce (ze sł. 2240); wyspę na wschód od w. Kudryńce (między sł. № 2242—2243), wyspę naprzeciwko gruntów w. Wojtkowce (między sł. № 2260—2261); wyspę naprzeciwko m. Okopy (między sł. № 2278—2279); wyspę naprzeciwko m. Okopy (ze sł. № 2287);

po stronie Z. S. R. R.: wszystkie wyspy naprzeciwko w. Postółka (przy sł. № 1941); wyspę naprzeciwko posterunku Kurowskiego (ze sł. № 1960); wyspę na północ od w. Martykowie (przy sł. № 1965); dwie skrajne wyspy na południe od posterunku we w. Satanówka (między sł. № 1978—1979); dwie wyspy naprzeciwko m. Satanów (ze sł. № 1983); część dużej wyspy naprzeciwko posterunku we w. Kręciłów (przy sł. № 1993); wyspę naprzeciwko posterunku Holeniszczów (między sł. № 2018—2019); wyspę naprzeciwko gruntów w. Kuźmińczyk (przy sł. № 2031); wyspę na południe od m. Husiatyn (ze sł. № 2041 i 2042); wyspę na północ od w. Siekierzyńce (przy sł. № 2086); wyspę wschodnią naprzeciwko w. Siekierzyńce (ze sł. № 2090—2091); wyspę naprzeciwko m. Skala (przy sł. № 2115); wszystkie wyspy na południe od komory Bukowskiej (między sł. № 2124—2126); wyspę przy w. Bereżanka (przy sł. № 2136); wyspę naprzeciwko w. Podfilipie (sł. № 2158); trzy wyspy przy posterunku w. Niewierówka (przy sł. № 2179); wyspę naprzeciwko w. Szustowce (przy sł. № 2191); wyspę na południe od posterunku w. Szustowce (między sł. № 2195—2196); dwie wyspy na północ od w. Milowce (między sł. № 2224—2225); dwie wyspy na południe od w. Milowce (między sł. № 2229—2233); wyspę na północ od w. Kudryńce (przy sł. № 2236); wschodnią wyspę naprzeciwko posterunku Kudryńce (między sł. № 2238—2239); wyspę naprzeciwko posterunku Łastowce (na północ od sł. № 2254); wszystkie wyspy przy w. Wojtkowce (między sł. № 2267—2272); dwie wyspy przy w. Łaszkwica (między sł. № 2280—2285).

Przynależność państwowa reszty drobnych wysp określa się kierunkiem środka głównego koryta rzeki Zbrucz.

Granica państwowa na rz. Zbrucz w północnej swej części od górnego biegu do m. Tarnoruda częściowo pokrywa się z byłą granicą rosyjsko-austrjacką, na reszcie zaś swego przebiegu zdąża żywym prądem głównego koryta rz. Zbrucz (z wyjątkiem rejonu w. Nowosiółka).

UWAGA: Przebieg granicy państwowej w terenie oznaczono dwoma rzędami słupów drewnianych z odpowiednimi godłami państwowymi i ogólną numeracją ich od rz. Rosicy do rz. Dniestru; na suchych odcinkach odległość między słupami granicznymi wynosi 5 mtr.; idealna linja granicy przebiega pośrodku tego pięciometrowego pasa; na rzekach słupy graniczne postawione są na obydwóch brzegach; właściwa granica przechodzi na rzekach żeglownych i spławnych nurtem głównego koryta; na nieżeglownych i niespławnych-środkiem głównego koryta.

Z A Ł A C Z N I K I:

1. Protokoły posiedzeń plenarnych M. K. Gr. №№ 8, 14, 21, 26, 30, 33, 39, 40, 47, 54, 62, 64 z odpowiednimi załącznikami (protokołami terytorjalno-technicznej podkomisji M. K. Gr. z mapami i planami).

2. Szkic schematyczny przebiegu granicy państwowej w skali 1:50.000 (granice oznaczono linią czerwoną).

3. Szkice polowe i plany (granica oznaczona czarną linią przerywaną): na odcinku rz. Rosica—rz. Zbrucz w skali 1:2.000—892 egzemplarze (R. P.) i 906 egzemplarzy (Z. S. R. R.);

na odcinku rz. Zbrucz — ze strony R. P. — 159 szkiców w skali 1:2.000 spantografowanych z planów rosyjsko-austrjackiej komisji 1902—1905 r. oraz 24 oryginalne egzemplarze na zmienionych odcinkach — ze strony Z. S. R. R. — 86 planów w skali 1:5.000 rosyjsko-austrjackiej komisji 1902—1905 r. i 24 szkice w skali 1:2.000 na zmienionych odcinkach.

4. Opis topograficzny (katalog) granicy na 511 str. (R.P.) i 509 str. (Z. S. R. R.).

5. Protokoły słupów granicznych od № 0 do № 1868 włącznie i 34 protokoły ustawienia na rz. Zbrucz.

U W A G A: Każda strona przy ostatecznym ogólnym protokole przedstawia swemu Rządowi własne materiały.

Protokół niniejszy sporządzony został w dwóch językach, polskim i rosyjskim, przyczem oba teksty mają wartość oryginału.

Przewodniczący Delegacji Polskiej
M. K. Gr.

(—) *L. Wasilewski*

31.VII.1924 r.

Pieczęć okrągła z Godtem Państw.:
„Delegacja Polska Mieszanej Komisji Granicznej na Wschodzie“

Przewodniczący Gran. Delegacji
Z. S. R. R.

(—) *T. Kostiajew*

31.VII.1924 r

Pieczęć okrągła z godłem Z. S. R. R.:
„Delegacja Z. S. R. R. Mieszanej Komisji Graniczn.“ Z.S.R.R. i Polski.

Za zgodność:

Sekretarz Delegacji Polskiej
Mieszanej Komisji Granicznej

(—) *A. Cybulski.*